

הקו האדום של טראמפ: הבטחה לביטחון ישראל או ניסיון הצלה פוליטי?

written by רותי פינס פלדמן | 25.02.2026

נאום מצב האומה של הנשיא טראמפ, הארוך ביותר שנרשם בהיסטוריה האמריקאית, סיפק הצצה לסדרי העדיפויות המורכבים של הממשל בעת הנוכחית. בעוד שחלק ניכר מהנאום הוקדש לסוגיות הבוערות בבית, המסרים שנשלחו לעבר איראן וישראל נושאים משקל אסטרטגי רב, גם אם הופיעו בשלב מאוחר יחסית של הערב.

לצד מחיאות הכפיים הרבות והארוכות שזכה להם במהלך הנאום, מבקרים מבית סבורים כי היה זה נאום מנותק, בעוד עיני האומה נשואות אל המרקעים בציפייה לבשורה על הבעיות הבוערות מבית, טוענים המבקרים כי הם קיבלו מופע של רטוריקה שמתקשה לגשר על הפער שבין הצהרות הבית הלבן למציאות בסופרמרקט.

על פי הסקרים האחרונים, כדוגמת סקר Morning Consult או Gallup, אחוזי התמיכה בנשיא הגיעו לשיא שלילי, כאשר למעלה מ-60% מהציבור מביעים חוסר שביעות רצון מתפקודו. זהו נתון מדאיג עבור נשיא המבקש להציג תמונה של הצלחה כבירה בכל התחומים. רוב הציבור האמריקאי לא משתכנע שהמצב "מזהיר" כפי שמתאר הנשיא; יוקר המחייה המאמיר, משבר ההגירה והפילוג הפנימי המעמיק, יצרו תחושה של חוסר אמון בנשיא ובממשל. לפי סקר ipsos מהשבוע האחרון רק 33% מאמינים ביכולתו של טראמפ להבריא את אמריקה, ורק 37% תומכים במדיניות החוץ של הממשל.

אחת הביקורות שנשמעו על הנאום נגעה לסדרי העדיפויות של הממשל. קשה להסביר לציבור כי קיימת "דחיפות אסטרטגית" לתקיפה או פעולה נחרצת נגד איראן, כאשר הנשיא מתייחס לנושא רק שעה וחצי לתוך נאומו. לטענת המבקרים, אם האיום אכן כה מידי וקיומי, מדוע לא התייחס לכך קודם? כאשר בחירות האמצע בפתח, התמיכה הפנימית לה זוכה הנשיא טראמפ היא חשובה ביותר וכן גם עבור ישראל לאור האנטישמיות שבעלייה. על טראמפ מוטלת החובה להסביר לציבור האמריקאי מדוע מדובר באינטרס ראשון במעלה עבור ארה"ב, להבטיח כי לאיראן אין נשק גרעיני, ומדוע יש לעצור את תכנית הטילים הבליסטיים דווקא בעת הזו.

בהגדרת איראן כאיום ישיר על הביטחון הלאומי האמריקאי (Homebound threat) בנאום, הנשיא טראמפ ניסה לעשות זאת בדיוק, בתקווה לגייס לגיטימציה רחבה יותר לפעולה אמריקאית. עבור ישראל, הנקודה המשמעותית ביותר בנאום הייתה הצהרתו הנחרצת של הנשיא כי ארה"ב לא תאפשר לאיראן להשיג נשק גרעיני. טראמפ חידד את האיום כשתיאר את איראן לא רק כמממנת הטרור הגדולה בעולם, אלא כישות המפתחת טילים בליסטיים המאיימים ישירות על אדמת ארה"ב, ולא רק על אירופה או המזרח התיכון. עם זאת, טראמפ שב והבהיר כי

מלחמה היא "מוצא אחרון בהחלט". ניכר כי טראמפ עדיין מעדיף את נתיב ההסכם עם המשטר הקיים על פני ניסיון להפלתו באמצעות עימות צבאי רחב.

גם בזירה הכלכלית, הנשיא סופג חבטות. מדיניות המכסים האגרסיבית, שהוצגה ככלי לחיזוק התעשייה המקומית, חוזרת כבומרנג בדמות עליית מחירים לצרכן הקצה. אך המדאיג מכל הוא המאבק המוסדי. המתח הגובר בין הרשות המבצעת לרשות השופטת מתחיל להזכיר, באופן מטריד, את המשברים הפוליטיים המוכרים לנו מישראל. בית המשפט העליון מתערב ומונע מטראמפ ליישם את מדיניותו ומנגד, טראמפ מבהיר כי הפסיקה לא תעצור אותו. הניסיון לערער על לגיטימיות של מוסדות החוק יוצר סדקים בדמוקרטיה האמריקאית שלא יהיה קל לאחות ועל רקע מתח זה, כ-70 סנאטורים בחרו להחרים את הנאום, בצעד שזכה לביקורת רבה, ולקחת חלק באירוע חלופי.

לסיכום, נאום מצב האומה של טראמפ שרטט נשיאות שנמצאת במאבק כפול: מלחמה על דעת הקהל מבית אל מול ניסיון להרתיע אויבים מבחוץ. עבור ישראל, ההתחייבות למניעת גרעין איראני היא הישג הצהרתי חשוב, אך יש לקרוא אותה דרך המשקפת של האילוץ האמריקאי ☒ הרצון להימנע מעימות צבאי כולל והצורך להפנות משאבים וקשב פנימה.

פורסם באתר וואלה, בתאריך 25 בפברואר 2026.